

Втора книга на Адам и Ева

Ако разпространявате този материал, молим ви да го правите безплатно, без да го променяте и да посочите източника.

<http://christian-books.hit.bg>

Преводач: Юлия Борисова, 04'2008

Съдържание:

Втора книга на Адам и Ева.....	1
Част 1	2
Глава I.....	2
Глава II.....	3
Глава III	3
Глава IV	4
Глава V	5
Глава VI.....	5
Част 2	6
Глава VII.....	6
Глава VIII	7
Глава IX.....	8
Глава X	8
Глава XI.....	8
Глава XII.....	9
Част 3	10
Глава XIII	10
Глава XIV	11
Глава XV	11
Глава XVI.....	11
Глава XVII.....	12
Част 4	14
Глава XVIII	14
Глава XIX	15
Глава XX	15
Част 5	17
Глава XXI.....	17
Глава XXII.....	18

Част 1

Глава I

Скръб върхлита семейството. Каин се жени за Лулува и те се преместват.

1. Когато Лулува чу думите на Каин, тя заплака и отиде да извика майка си и баща си. Каза им как Каин е убил брат си Авел. 2. Тогава всички заплакаха високо. Гласовете им се извисиха, удряха лицата си, посипваха с пепел главите си и късаха на парчета дрехите си. После излязоха и отидоха до мястото където Авел беше убит. 3. Намериха го умрял, легнал на земята. Зверове го бяха наобиколили и затова плачеха и викаха. Заради неговата невинност, от тялото му се носеше уханье на сладки билки (приятен мирис). 4. С лице обляно в сълзи, Адам взе тялото и го занесе в пещерата на съкровищата. Там го положи и го намаза с благоуханни подправки и смирна. 5. След това го погребяха и тъгуваха 140 дни. Авел беше на 15 години и половина, а Каин на 17

години и половина. 6. Когато траурът по Авел свърши, Каин се ожени за сестра си Лулува без разрешението на майка си и баща си. Те не можаха да му попречат защото сърцата им бяха тъжни. 7. Той слезе в подножието на планината, далеч от градината и близо до мястото където уби брат си. 8. Там имаше плодни дръвчета и гора. Сестра му му роди деца, които на свой ред постепенно се умножаваха докато изпълниха мястото. 9. Адам и Ева не се събраха 7 години след смъртта на Авел. След това Ева забременя. Докато носеше детето, Адам ѝ каза: “Ела, нека вземем жертва, да я принесем на Бога и да Го помолим да ни даде добро и честно момче, с което ще се утешим и ще го оженим за сестрата на Авел.”

10. Приготвиха жертва и я занесоха на олтара. Пренесоха я на Бога, започнаха да Го умоляват да я приеме и да им даде потомък. 11. Бог ги чу и прие жертвата им. Тогава тримата с дъщеря си Му се поклониха и се върнаха в пещерата на съкровищата. Поставиха вътре лампа за да свети през нощта и през деня пред тялото на Авел. 12. Адам и Ева продължиха да постят и да се молят докато дойде време Ева да роди. Тя каза на Адам: “Искам да отида до скалната пещера и там да родя.” 13. Той каза: “Върви и вземи със себе си дъщеря си за да чака с теб. Аз ще остана в пещерата до тялото на сина си.” 14. Тогава Ева послуша Адам и двете с дъщеря ѝ си тръгнаха. Адам остана в пещерата на съкровищата.

Глава II

Адам и Ева имат трети син.

1. Ева роди съвършен син: с хубаво телосложение и красиво лице. Хубостта му беше като на баща му Адам и дори още по-голяма. 2. Когато го видя, Ева се успокои и остана в пещерата 8 дена. Тогава изпрати дъщеря си при Адам за да му каже да дойде, да види детето и да му даде име. Тя обаче остана до тялото на брат си докато Адам се върне. 3. Когато Адам отиде и видя колко добре изглежда момчето – хубостта му, съвършеното му тяло, той се утеша и се зарадва. Нарече го Сет, което означава: “Бог чу молитвите ми и ме избави от нещастieto ми”. Името му означава още “могъщество и сила.” 4. След като му даде име, Адам се върна в пещерата на съкровищата, а дъщеря му – при майка си. 5. Ева остана в нейната пещера до четиридесетия ден. Тогава се върна при Адам и доведе сина и дъщеря си. 6. Отидоха до реката от вода, където Адам и дъщеря му се изкъпаха заради мъката си по Авел. Ева и бебето се умиха за да се очистят. 7. После се върнаха и направиха жертвоприношение за бебето на планината. Бог го прие, изпрати благословенията си върху тях и Сет и те се върнаха в пещерата на съкровищата. 8. Адам не влезе повече при жена си и не им се родиха повече наследници освен Каин, Лулува, Авел, Аклия и Сет. 9. Сет растеше висок и силен и започна да пости и да се моли ревностно.

Глава III

Сатана се появява като хубава жена за да изкушава Адам. Казва му, че е още млад: “Прекарвай младостта си във веселие и удоволствия.” Различните превъплъщения на сатана.

1. Сатана завидя на баща ни Адам за раздялата му с Ева и седем години след това се опита да го накара отново да заживее с нея. 2. Адам се качи върху покрива на пещерата на съкровищата. Той спеше там всяка нощ, но когато беше светло слизаше в пещерата за да се моли и да получава благословения в нея. 3. Когато настъпваше вечерта той се качваше на покрива й където спеше, като се страхуваше, че сатана може да го победи. И той продължи така сам 39 дни. 4. Тогава сатана, който мрази всяко добро, виждайки Адам така самотен да се моли и пости, си появи до него в образа на хубава жена. Тя дойде, застана пред него в нощта на 40-ия ден и му каза: 5. “О, Адаме, когато живееше в тази пещера ние имахме голям мир, молитвите ти достигаха до нас и бяхме спокойни за теб. 6. Сега обаче, о, Адаме, когато излезе за да спиш на покрива ние се страхуваме за теб и изпитваме голяма болка от раздялата ти с Ева. Когато беше на покрива на пещерата, молитвата ти отново се изля и сърцето ти блуждаеше. 7. Когато обаче беше в пещерата, молитвата ти беше като огън; тя стигаше до нас и ти не намираше спокойствие. 8. Аз също тъгувах за децата ти, които са отделени от теб. Мъката ми заради убийството на Авел е голяма. Той беше праведен и за такъв човек би тъгувал всеки. 9. Аз обаче се зарадвах за раждането на Сет. Все пак тъгувах много за Ева защото ми е сестра. Когато Бог те приспа дълбоко и я извади от теб, Той извади и мен. Бог издигна нея като я постави до теб, а мен постави по-долу. 10. Аз се радвах, че сестра ми е с теб. Бог обаче вече ми беше обещал: “Не тъгувай; когато Адам се раздели с Ева и се качи на покрива на пещерата, ще те изпратя при него, той ще се ожени за теб и ще му родиш като Ева 5 деца.” 11. И ето сега, Божието обещание се изпълни защото Той ме изпрати при теб за да се оженим. Ако се ожениш за мен, ще ти родя по-добри и чисти деца от Ева. 12. Ти си същия като преди, дори по-млад. Не трябва да тъгуваш в този свят, а да прекарваш младостта си във веселие и удоволствия. Дните ти са малко, а изпитанията – големи. Бъди силен, завърши дните си на земята веселейки се. Аз ще ти се наслаждавам, а ти ще се радваш с мен по този начин без страх. 13. Стани сега и изпълни заповедта на Бога.” Тя се приближи до Адам и го прегърна. 14. Когато Адам видя, че ще бъде завладян от нея, страстно се помоли на Бога да го спаси от нея. 15. Тогава Бог изпрати Словото Си при Адам и му каза: “О, Адаме, това е същият, който ти обеща божественост и величие; той не е благосклонен към теб. Веднъж ти се представя като жена, друг път като ангел. В други случаи идва като змия или като бог. Всичко това върши за да унищожи душата ти. 16. Тъй като разбирам сърцето ти, Аз съм те спасявал много пъти от ръцете му, за да ти покажа, че съм милостив Бог, който ти желае доброто и не иска да те унищожи.”

Глава IV

Адам вижда сатана такъв, какъвто е в действителност.

1. Тогава Бог заповяда на сатана да се покаже на Адам в истинския си отвратителен образ. 2. Когато Адам го видя, той се уплаши и разтрепери от вида му. 3. Бог каза на Адам: “Погледни този дявол, неговия ужасен вид и знай, че това е този, който те накара да паднеш от светлина в тъмнина, от мир и почивка в мъка и нищета. 4. Погледни го, Адаме и виж, че го държа вързан в твое присъствие, неспособен да избяга! Затова ти казвам, не се страхувай от него; от сега нататък внимавай и се пази от това, което може да ти стори.” 6. Бог изгони сатана от Адам, а на него даде сили и успокои сърцето му като му каза: “Слез в пещерата на съкровищата и не се разделяй с Ева; Аз ще обузда във вас животинската похот.” 7. От този момент Адам и Ева се освободиха от нея и се радваха на спокойствие по заповед на Бога. Той обаче не направи същото за

никой друг от потомството му. 8. Адам се поклони на Бога защото го освободи и уталожил страстите му. Слезе от покрива на пещерата и живя с Ева както преди. Това сложи край на 40 дневната им раздяла.

Глава V

Дяволът рисува пред Сет великолепна картина за да ѝ се наслаждава в мислите си.

1. Когато Сет стана на седем години, вече знаеше кое е добро и зло и беше последователен в постенето и молитвите. Прекарваше нощите си като умоляваше Бога за прошка и милост. 2. Също така постеше когато, за разлика от баща си, всеки ден правеше жертвоприношения. Лицето му беше чисто като на Божи ангел. Имаше добро сърце, запазило най-прекрасните качества на душата му. Затова принасяше жертвите си всеки ден. 3. Бог беше доволен от тях, също както от неговата чистота. Така, когато Сет беше на 7 години продължаваше да слуша майка си и баща си и да върши Божията воля.

4. Когато свърши жертвоприношението си, той слезе от олтара. Тогава се появи сатана като хубав ангел, искрящ в светлина: в ръката му имаше жезъл от светлина и беше опасан с пояс от светлина. 5. Той поздрави Сет с прекрасна усмивка и започна да го примамва с любезни думи: “О, Сет, защо живееш в тази планина? Тя е дива, пълна с камъни и пясък, с дървета, които не дават добри плодове; необитавана пустиня, без градове. Това не е добро място за живот. Тук има само горещина, умора и изтощение.” 6. После каза още: “Ние живеем в хубави места, в друг свят, различен от тази земя. Нашият свят е от светлина и нашето положение е от най-добрите; жените са по-красиви от всички. Бих искал, о, Сет, да се ожениш за една от тях. Виждам, че си достоен да избираш, но в тази земя няма нито една жена, която да е достатъчно добра за теб. Освен това, в тази земя живеят само пет души. 7. В нашия свят живеят много мъже и неомъжени жени, по-хубави една от друга. Затова искам да се преместиш оттук за да можеш да видиш роднините ми и да се ожениш за която поискаш. 8. Тогава ще живееш близо до мен и ще имаш мир. Ще бъдеш изпълнен с великолепие и блясък като нас. 9. Ще останеш в нашия свят и ще си починеш от този свят и нещастията. Няма никога вече да се чувстваш слаб и изтощен; няма да принасяш жертви, нито да просиш милост; защото няма да вършиш вече грях и страстите ти няма да те владеят. 10. Ако се вслушаш в това, което ти казвам, ще се ожениш за една от дъщерите ми, защото за нас това не е грях, нито се счита за животинска похот. 11. Това е така защото в нашия свят няма Бог, а всички ние сме богове. Всички сме от светлината, небесни, мощни, силни и славни.”

Глава VI

Съвестта на Сет му помага. Той се връща при Адам и Ева.

1. Когато Сет чу тези думи, той беше учуден и сърцето му беше предразположено към коварното слово на сатана; затова му каза: “Ти каза, че има друг сътворен свят, освен този; също и други същества, по-красиви от нас?” 2. Сатана каза:

Да. Ето, ти ме чу, но аз ще ги хваля още пред теб.” 3. Но Сет му каза: “Учудих се когато ми говореше; учудих се от красотата на всичко, което ми обрисова. 4. Все пак не мога да дойда с теб днес; не и преди да отида при баща си Адам и майка си Ева и да им кажа всичко, което ти ми каза. Ако ми разрешат да дойда с теб, ще дойда.” 5. Сет каза още: “Страхувам се да направя каквото и да е без разрешението им за да не бъда погубен като брат ми Каин и баща ми Адам, който престъпи заповедта на Бога. Ти познаваш това място; ела утре да се срещнем тук.” 6. Когато сатана чу това, той каза на Сет: “Ако кажеш на баща си Адам, няма да те остави да дойдеш с мен. 7. Послушай ме; не казвай на баща си и на майка си. Тръгни с мен днес към нашия свят; там ще видиш хубави неща, ще им се радваш и ще се веселиш с моите деца. Тогава утре ще те върна тук; но ако искаш да останеш с мен, така да бъде.” 8. Сет отговори: “Духът на баща ми и майка ми зависи от мен. Ако аз някой ден се скрия от тях, те ще умрат. Бог ще ме държи отговорен за грях към тях. 9. Те не биха се разделили с мен дори и за един час, освен ако знаят, че идвам на това място за да извърша жертвоприношение; нито пък аз бих отишъл другаде, без те да ми разрешат. Те се отнасят към мен с любов и милост защото бързо се връщам при тях.” 10. Тогава сатана му каза: “Какво ще ти се случи ако се скриеш от тях за една нощ и се върнеш на зазоряване?” 11. Обаче Сет, виждайки как сатана продължава да му говори и не го оставя, избяга, отиде до олтара, протегна ръцете си към Бога и Го помоли да го избави от сатана. 12. Тогава Бог изпрати Словото Си и прокле сатана, който избяга. 13. Сет, който беше при олтара, си каза: “Олтарът е място за жертвоприношения и Бог е там; божествен огън ще погълне жертвата. Сатана ще е неспособен да ме нарани и да ме отведе оттук.” 14. Тогава Сет слезе от олтара и отиде при майка си и баща си. Той ги срещна по пътя, нетърпеливи да чуят гласа му, защото малко беше закъснял. 15. Той започна да им разказва какво го е сполетяло от сатана, който се беше появил като ангел. 16. Когато Адам чу разказа му, го целуна и му каза, че това е бил сатана. Адам и Сет отидоха в пещерата на съкровищата, където бяха щастливи. 17. Обаче от този ден нататък Адам и Ева никога не се разделяха с него, независимо къде трябваше да отиде: да принесе жертва или да отиде на друго място. 18. Това се случи когато Сет беше 9 годишен.

Част 2

Глава VII

Сет се жени за Аклия. Адам доживява да види внуците и правнуците си.

1. Когато нашият баща Адам видя, че сърцето на Сет е съвършено, той пожела да го ожени за да не би врагът да се появи отново и да го победи. 2. Адам каза на сина си Сет: “Искам, сине мой, да се ожениш за сестра си Аклия, сестра и на Авел. Нека тя носи децата ти, които да напълнят земята както Бог ни обеща. 3. Не се страхувай, сине мой, това не е безчестие. Искам да се ожениш за да не може врагът да те победи.” 4. Все пак Сет не искаше да се ожени. За да се подчини на баща си и майка си, не каза нищо. 5. Така Адам го ожени за Аклия. Сет беше на 15 години. 6. Когато стана на 20, вече имаше син и го нарече Енос. После имаше и други деца. 7. Енос порасна, ожени се и стана баща на Кенан. 8. Кенан също порасна, ожени се и имаше син Маалалеил. 9. Тези бащи се родиха докато Адам беше жив и живееха в пещерата на съкровищата. 10. Тогава дните на Адам станаха 930 години, на Маалалеил – 100 години. Когато

Маалалеил порасна, обичаше да се моли, да пости и докато се трудеше усилено, краят на баща ни Адам приближаваше.

Глава VIII

Необикновените последни думи на Адам. Той предрича потопа, призовава потомците си към доброто, разбулва някои тайни на живота.

1. Когато нашият баща Адам видя, че приближава краят му, извика сина си Сет. Той отиде при него в пещерата на съкровищата и Адам му каза: 2. “Сет, сине мой, доведи децата си и децата на техните деца за да ги благословя преди да умра.” 3. Когато Сет чу думите на баща си, той си тръгна; порой от сълзи заля лицето му, събра децата си и техните деца, и ги заведе при баща си. 4. Когато Адам ги видя, застанали около него, той се разплака защото трябваше да се раздели с тях. 5. Щом го видяха да плаче, те всички заедно заплакаха и паднаха по лице на земята. “Как ще се разделиш с нас, татко? Как ще те приеме земята и ще те скрие от очите ни?” Така плакаха и с тези думи го оплакваха. 6. Адам ги благослови и след това каза на Сет: 7. “О, Сет, сине мой, ти познаваш този свят; пълен е с мъка и умора. Знаеш всичко, което ни сполетя в следствие на нещастията ни. Затова, с тези думи ти заповядвам: да пазиш невинността си, да бъдеш чист и честен, да вярваш в Бога. Не се уповавай на проповедите на сатана, нито на това, че ти се показва по различни начини. 8. Обаче спазвай заповедите, които сега ти давам. После ги предай на Енос и нека той ги даде на сина си Кенан, а Кенан – на Маалалеил. Нека тази заповед остане завинаги в живота на децата ти. 9. Сет, сине мой, когато умра, вземи тялото ми, завий го със смирна, алое, касия и ме остави в тази пещера, където са всички знаци от градината на Бога. 10. Сине мой, в бъдеще ще има потоп, който ще залее всичко. Ще се спасят само 8 души. 11. Нека тези твои потомци изнесат тялото ми от пещерата. Когато го вземат, най-възрастния между тях да каже на децата си да поставят тялото ми на един кораб докато потопа свърши и напуснат кораба. 12. Тогава ще вземат тялото ми и скоро след като се спасят от водата, ще го положат в средата на земята. 13. Тъй като то ще лежи в средата на земята, Бог ще дойде и ще спаси целия ни род. 14. Сега, сине мой, застани начело на хората си; грижи се и бди над тях със страх от Бога. Води ги в правия път. Заповядай им да постят за Бога и им кажи, че не трябва да се вслушват в думите на сатана за да не ги унищожи. 15. Отдели твоите деца от децата на Каин и не им разрешавай да се смесват с тях, нито да говорят или да живеят като тях.

16. Тогава Адам благослови Сет и децата. 17. Обърна се към сина си Сет и жена си Ева и им каза: “Пазете златото, тамяна и смирната, които Бог ни даде защото в идващите дни потоп ще залее цялото творение. Тези, които ще влязат в кораба, ще вземат със себе си златото, тамяна и смирната заедно с тялото ми и ще ги поставят в средата на земята. 18. Дълго време след това градът, в който ще бъдат намерени, ще бъде плячкосан. Когато това се случи, някой ще се погрижи за плячката, както и за златото, тамяна и смирната. Никое от тези неща няма да се изгуби докато Словото на Бога не дойде на земята като човек. Тогава царе ще ги вземат и ще ги предложат на Него; златото – като символ на това, че Той е цар; тамянът – като символ, че е Бог; смирната – като символ на Неговите страдания. 19. Златото освен това е символ на победата Му над сатана и всичките ни врагове; тамянът е символ на възкресението Му от мъртвите и извисяването Му над всичко земно и небесно; смирната е символ на горчивата жлъчка, която ще изпие и адските мъки от сатана, които ще изпита. 20.Ето

Сет, сине мой, аз ти разкрих тайните, които Бог ми откри. Спазвайте заповедите ми – ти и твоите хора.”

Глава IX

Смъртта на Адам.

1. Когато Адам свърши да говори, крайниците му се отпуснаха, ръцете и краката му изгубиха сила, устата му онемя и езикът му спря напълно да говори. Затвори очите си и издъхна. 2. Когато децата му видяха, че е мъртъв, те се хвърлиха върху него, плачейки. 3. Адам умря на 930 години; на 15-я ден от Бармуде*, в деветия час. 4. Това се случи в петък - денят, в който той беше създаден и в който си почиваше. Той умря в същия час, в който беше напуснал градината. 5. Тогава Сет го уви добре и го балсамира с много благоуханни билки, взети от свещени дървета в свещената планина. Постави тялото в източната част на пещерата, където се намираше тамянът. Пред него сложи да гори свещник. 6. Децата стояха пред него, плачеха и ридаеха над тялото през цялата нощ. 7. Тогава Сет, синът му Кенан и неговият син Енох излязоха, взеха добри дарове за да ги представят пред Бога и отидоха при олтара, на който Адам принасяше жертвите си. 8. Ева им каза: “Изчакайте докато помолим Бог да приеме жертвата и да вземе при Себе Си душата на своя слуга Адам за да си почива.” 9. И всички застанаха и се помолиха.

*Бармуде е месец от коптския слънчев календар. Започва на 27 март и трае 30 дни (бел. бълг. прев.)

Глава X

“Адам беше първият ...”

1. Когато свършиха молитвата, Божието Слово дойде и ги утеши. 2. После принесоха жертви за себе си и за Адам. 3. Когато свършиха, Словото на Бога дойде при най-възрастния от тях – Сет и му каза: “О, Сет, Сет, Сет. Бях с баща ти, ще бъда и с теб докато изпълня обещанието, което му дадох. Аз му казах: “Ще изпратя Словото Си и ще спася теб и потомците ти.” 4. Пази заповедта на баща си Адам и отдели децата си от тези на Каин.” 5. И Бог оттегли Словото Си от Сет. 6. Тогава Сет, Ева и децата им слязоха от планината в пещерата на съкровищата. 7. Адам беше първият, който умря в Едем, в пещерата на съкровищата; само синът му Авел беше умрял преди него, но той беше убит. 8. После всички деца на Адам станаха и принасяха жертви за него 140 дни.

Глава XI

Сет застава начело на най-щастливото и праведно племе, което някога е живяло.

1. След смъртта на Адам и Ева, Сет раздели потомците си от тези на Каин. Каин и потомците му отидоха да живеят на запад, под мястото където уби брат си. 2. Сет и децата му живеяха на север, на планината до пещерата на съкровищата, за да бъдат близо до Адам. 3. Сет, най-възрастният, висок и красив, с чиста душа и здрав ум, стоеше начело на хората си; грижеше се да бъдат невинни, търпеливи, смирени и не разрешаваше на никого да се среща с децата на Каин. 4. Заради тяхната чистота бяха наречени “Деца на Бога” и бяха наистина Негови, а не на падналите духове и ангели. Те постоянно хвалеха Бога и пееха псалми в пещерата на съкровищата. 5. Сет стоеше пред телата на Адам и Ева и се молеше ден и нощ за милост към него самия и потомството му за да може, когато има затруднения с някое от децата, да му даде съвет. 6. Сет и децата му не обичаха земните неща, а се отдаваха на небесните. В умовете им имаше само хваления, славословия и псалми за Бога. 7. Затова по всяко време чуваха гласовете на ангелите, които хвалеха и прославяха Бога, независимо къде бяха ангелите: в градината, на местата, където Бог ги пращаше или на небето. 8. Сет и децата му чуваха и виждаха ангелите, защото бяха чисти. Освен това, градината не беше далеч от тях: само но около 15 духовни аршина/лакътя. 9. Един духовен аршин отговаря на три човешки лакътя или всичко 45 аршина. 10. Сет и децата му живеяха на планината под градината. Те не сеяха, не жънеха, не отглеждаха храна за телата си – дори и жито. Отглеждаха само неща, които жертваха. Ядяха плодовете на дърветата, които бяха вкусни и растяха в планината, където живеяха. 11. Сет постеше по 40 дена, както правеха и по-големите му деца. Семейството му дишаше уханието на дърветата в градината когато вятърът духаше от там. 12. Те бяха щастливи, невинни, не ги нападаше внезапно страх, не изпитваха ревност, не вършеха зло, не се мразеха. Липсваха им животински страсти; никой от тях не произнасяше нечисти думи и проклетия, зли съвети или лъжи. Мъжете по това време не се кълняха, обаче при тежки обстоятелства, когато се налагаше да се закълнат, те се заклеваха в кръвта на праведния Авел. 13. Те принуждаваха децата и жените си да постят, да се молят и да хвалят Бога всеки ден в пещерата. Те бяха благословени в тялото на баща си Адам и се помазваха с него. 14. Те вършеха това докато наближи края на Сет.

Глава XII

Делата на семейството на Сет. Неговата смърт, водачеството на Енос; странстването на прокудените от семейството на Адам.

1. Праведният Сет повика сина си Енос, неговия син Кенан, а също и Маалалеил. Каза им: 2. “Тъй като наближава краят ми, искам да построя покрив над олтара, на който принасяме жертви.” 3. Те послушаха заповедта и излязоха. Работиха здраво и построиха красив покрив. 4. Сет си мислеше, че това, което направиха, ще донесе благословение за децата му. Искаше да направи жертва за тях преди да умре. 5. Когато завършиха строежа на покрива, той им заповяда да направят жертвоприношение. Те работиха усърдно и донесоха жертвите на баща си Сет, който ги принесе на олтара. Помоли Бог да ги приеме, да има милост към душите на децата му и да ги пази от ръцете на сатана. 6. Бог прие жертвите и изпрати благословения върху Сет и децата му. Тогава Бог му обеща: “В края на големите пет и половина дни, както обещах на теб и на баща ти, ще изпратя Словото Си и ще ви спася.” 7. Тогава Сет, децата и внуците му се събраха и слязоха от олтара. Отидоха в пещерата на съкровищата, молиха се и се благословиха и помазаха в тялото на баща си Адам. 8. Сет остана още няколко дена в

пещерата и настъпиха предсмъртните му страдания. 9. Тогава при него дойдоха за да ги благослови: първородният му син Енос, неговият син Кенан, синът му Маалалеил, синът му Яред, както и синът на Яред – Енох, заедно с жените и децата си. 10. Сет се помоли за тях, благослови ги, закле ги в кръвта на Авел и каза: “Моля се за вас, деца мои, никой от вас да не напуска тази чиста и свята планина; 11. да не бъдете приятели с децата на Каин, грешник и братоубиец, защото, деца мои, вие знаете, че избягахме от него и от целия му грях като убиец на Авел.” 12. След като каза това, Сет благослови Енос, първородния си син и му заповяда с чисто сърце да служи пред тялото на нашия баща Адам през целия си живот и понякога да ходи при олтара, който Сет беше построил. Заповяда му да се грижи за хората си праведно, справедливо и непорочно. 13. Тогава крайниците на Сет се отпуснаха, ръцете и краката му останаха без сила, а устата му загуби способност да говори. Той издъхна един ден след като навърши 920 години, на 27 ден от месец Авив. Енох беше на 20 години. 14. Приготвиха внимателно тялото на Сет и го балсамираха с благоуханни билки. Положиха го в пещерата на съкровищата, от дясната страна на Адам и бяха в траур 40 дена. Принесоха дарове за него, както бяха направили за Адам. 15. След смъртта му, Енос се издигна начело на хората и ги управляваше праведно и справедливо, както му заповяда баща му. 16. Когато Енос стана на 820 години, Каин вече имаше много потомци; те се женеха често, отдадени на животинска похот и напълниха земята, която беше под планината.

Част 3

Глава XIII

“Сред децата на Каин имаше много грабежи, убийства и грехове.”

1. В тези дни живееше слепия Ламех, един от синовете на Каин. Той имаше син на име Атун и двамата отглеждаха много говеда. 2. Ламех имаше навик да ги изпраща с един млад пастир, който ги пасеше. Вечер, когато се връщаше в къщи, пастирът плачеше пред дядо си, баща си Атун и майка си Хазина: “Не мога да паса сам тези говеда защото може някой да открадне едно от тях или да ме убият заради тях.” Сред децата на Каин имаше много грабежи, убийства и грехове. 3. Ламех го съжали и каза: “Наистина, ако е сам, мъжете по тези места могат да го победят.” 4. Тогава Ламех стана, взе лъка, който пазеше от младини когато още не беше сляп, взе големи стрели, гладки камъни, прашката си и отиде на полето с младия пастир. Докато той се грижеше за стадото, Ламех стоеше зад говедата. Това се повтаряше много дни. 5. В същото време, Каин, когото Бог изгони и прокле да трепери и да се страхува постоянно, не беше се заселил, не беше намерил почивка никъде и бродеше от място на място. 6. Докато се скиташе, дойде при жените на Ламех и попита за него. Те му казаха: “Той е на полето с говедата.” 7. Каин отиде да го потърси. Когато стигна до поляната, младият пастир чу шума от приближаването му и говедата се струпаха около него. 8. Той каза на Ламех: “Господарю мой, това диво животно ли е или крадец?” 9. Ламех отговори: “Каж ми как изглежда когато се приближи” 10. Ламех взе лъка си, сложи стрела в него; взе камък и приготви и прашката. Когато Каин излезе на открито, пастирът каза на Ламех: “Стреляй ето, идва.” 11. Ламех стреля по Каин с лъка и го уцели. Рани го и с камъка от прашката, който го удари по лицето и извади и двете му очи. Каин падна веднага и умря. 12. Тогава Ламех и младият пастир отидоха при него и го намериха да

лежи на земята. Пастирят каза: “Това е Каин, нашият дядо и ти го уби, господарю.” 13. Ламех съжаляваше горчиво, плясна с ръце и удари с длан младежа по главата. Той падна като мъртъв на земята. Ламех обаче помисли, че се преструва, взе камък и го удря докато смачка главата му и той умря.

Глава XIV

Времето като неспирен поток донася други поколения хора.

1. Когато Енос навърши 900 години, всички деца на Сет, на Кенан, както и неговият първороден син, заедно с жените и децата си, се събраха при него за да го помолят да ги благослови. 2. Тогава той се помоли над тях и ги благослови. Закле ги в кръвта на Авел като им каза: “Нито едно от децата ви да не слиза от тази свята планина и да не се сприятелява с децата на убиеца Каин.” 3. Енос извика сина си Кенан и му каза: “Сине мой, посвети сърцето си на хората и ги утвърди в праведност и невинност; служи пред тялото на баща ни Адам през целия си живот.” 4. След това Енос влезе в почивката си, навършил 985 години. Кенан го уви, помаза и го постави в пещерата на съкровищата, отляво на Адам. Направи и жертвоприношение за него според обичая на предците си.

Глава XV

Потомците на Адам продължават да пазят пещерата на съкровищата като семейна гробница.

1. След смъртта на Енос, Кенан, праведен и невинен, застана начело на хората си както му беше поръчал баща му. Продължаваше да служи и пред тялото на Адам в пещерата на съкровищата. 2. Когато навърши 910 години, го нападнаха страдания и болки. Когато приближаваше да умре, всички бащи заедно с жените и децата си дойдоха при него и той ги благослови. Закле ги в кръвта на праведния Авел: “Нито един от вас да не напуска святата планина и да не се сприятелява с децата на убиеца Каин.” 3. Маалалеил, първородният му син, прие тази заповед от баща си, който, след като го благослови, умря. 4. Тогава Маалалеил балсамира тялото му с благоуханни подправки и го положи в пещерата на съкровищата при бащите им. Принесе жертви според обичая на предците им.

Глава XVI

Добрият клон на семейството все още се страхува от децата на Каин.

1. Тогава Маалалеил застана начело на хората си и ги наставляваше в праведност и невинност; грижеше се да не общуват с децата на Каин. 2. Също така продължаваше да се моли и да служи в пещерата на съкровищата пред тялото на Адам.

Молеше Бога да бъде милостив към него и към хората му. Когато навърши 870 години, почувства че е болен. 3. Всичките му деца се събраха при него за да ги благослови преди да е напуснал този свят. 4. Маалалеил се изправи и седна на леглото си. Сълзите се стичаха по лицето му и той извика най-големия си син Яред. 5. Целуна го и му каза: “Яред, сине мой, заклевам те в Този, Който създаде небето и земята, да се грижиш за хората, да ги водиш в праведност и невинност и да не ги оставяш да напускат планината за да отиват при децата на Каин, защото ще загинат. 6. Чуй, сине мой, в бъдеще ще настъпи голямо разрушение на земята, предизвикано от тях. Бог ще се разгневи на света и ще унищожи несправедните с вода. 7. Аз обаче знам, че твоите деца няма да се вслушат в съветите ти и ще напуснат планината; ще се сприятелят с децата на Каин и ще загинат с тях. 8. Сине мой, учи ги и се грижи за тях за да нямаш грях към тях.” 9. Маалалеил каза още: “Когато умра, балсамирай тялото ми и го сложи в пещерата на съкровищата. Тогава остани до мен и се моли на Бога. Грижи се за децата си и изпълни задължението си към тях, докато и ти влезеш в почивката си.” 10. Маалалеил благослови всичките си деца. После легна и почина като предците си. 11. Когато Яред видя това, заплака и много тъгуваше. Прегърна го и целуна ръцете и краката му. Същото направиха и децата му. 12. Грижливо го балсамираха и го поставиха до телата на предците му. После излязоха и жалееха 40 дена.

Глава XVII

Яред държи много на дисциплината. Той е подмамен в земята на Каин, където намира много сладострастни гледки. Едва успява да се измъкне с неопетнено сърце.

1. Яред спазваше заповедта на баща си и бдеше като лъв над хората си. Той ги водеше в праведност и невинност, като им беше заповядал да не вършат нищо без да се посъветват с него. Страхуваше се да не би да се съберат с децата на Каин. 2. Затова непрекъснато им напомняше заповедите си докато навърши 485 години и почина. 3. Малко преди да умре, той получи знак. Яред стоеше като лъв пред телата на бащите си, умоляваше и предупреждаваше хората си, че сатана им завижда. Той се появяваше сам пред тях в красиви видения, защото Яред не даваше да вършат нищо без негово разрешение. 4. Сатана се появи пред него с 30 мъже от множествата си. Всички бяха много красиви, а сатана беше най-възрастния и най-високия от тях и имаше красива брада. 5. Те застанаха на входа на пещерата и извикаха Яред навън. 6. Той излезе при тях и ги видя изпълнени със светлина и с хубост. Чудеше се на хубостта и на вида им. Замисли се дали не са от децата на Каин. 7. Каза си още: “Децата на Каин не биха могли да дойдат на планината; освен това, никой между тях не е толкова красив. Тези хора не са и от моите роднини; трябва да са чужденци.” 8. Тогава си размениха поздравии и той каза на най-възрастния от тях: “О, татко мой, обясни ми какво е това нещо у теб, което предизвиква възхищение и ми кажи, кои са тези, с които си дошъл. Струва ми се, че са чужденци.” 9. Тогава най-възрастният започна да плаче заедно с останалите и каза на Яред: “Аз съм Адам, когото Бог създаде пръв, а това е синът ми Авел, който беше убит от брат си Каин, защото сатана беше направил сърцето му сърце на убиец. 10. Това пък е синът ми Сет, когото поисках да ми даде Бог за да ме утеши вместо Авел. 11. Този е синът ми Енос, син на Сет, другият е Кенан, син на Енос, а онзи там е Маалалеил, твой баща и син на Кенан. 12. Яред обаче беше учуден от появата им и от това, което му каза най-възрастният от тях. 13. Тогава той отново му каза: “Не се учудвай, сине мой, ние живеем в земята на север от градината, която Бог създаде преди света. Той не ни

разреши да живеем там, а ни заведе в градината, под която сега живеете вие. 14. След това аз съгреших и Бог ме изгони от градината. Отидох да живея в пещерата. Сполетяха ме големи и тежки нещастия и когато наближи смъртта ми, заповядах на сина си Сет да се грижи за рода си добре. Тази моя заповед трябваше да се предава от човек на човек, докато дойде и последното поколение. 15. Яред, сине мой, ние обитаваме в хубави места, докато вие тук живеете в мизерия, както ми съобщи твоят баща Маалалеил. Голям потоп ще залее цялата земя. 16. Затова, сине мой, аз се вдигнах, взех децата си и дойдохме тук за да ви видим. Заварихме те в тази пещера плачещ, а децата ти разпръснати из тази планина в горещина и мизерия. 17. Тъй като сбъркахме пътя и се озовахме далеч, под планината открихме други хора. Те обитават красива страна, с много дървета и плодове и с всякакви видове зеленина. Тя е също като градината и ние помислихме, че това сте вие. Но баща ти Маалалеил ни каза, че не е вярно. 18. Затова сега, сине мой, послушай съвета ми и иди при тях заедно с децата си. Ще си починете от страданията си. Но ако не отидеш при тях, стани, вземи децата си и елате с нас в нашата градина. Ще живеете в тази хубава земя и ще си починете от нещастията, които сега преживявате.” 19. Когато Яред чу това, се замисли. Обиколи навсякъде, но не намери нито едно от децата си. 20. Тогава попита най-възрастния: “Защо се крихте до днес?” 21. Той му отговори: “Ако баща ти не ни беше казал, нямаше да знаем за вас.” 22. Тогава Яред повярва, че думите му са истина. 23. Най-възрастният каза на Яред: “Ти защо обиколи преди малко наоколо?” Той му отговори: “Търсех някое от децата си за да му кажа, че тръгвам с вас и също така да му кажа да отидат долу при тези, за които ти ми говори.” 24. Когато най-възрастният разбра намеренията на Яред, той му каза: “Остави това за сега и ела с нас; ще видиш земята ни и ако ти хареса, ще се върнем заедно тук за да вземем семейството ти. Ако не ти хареса, ще се върнеш в земята си.” 25. Той убеди Яред да тръгне преди някое от децата му да дойде и да го посъветва нещо друго. 26. Яред излезе от пещерата и тръгна с тях. Те го успокоиха докато отиваха на върха на планината, където бяха синовете на Каин. 27. Тогава най-възрастният каза на един от придружаващите го: “Забравихме нещо до входа на пещерата; това е дрехата, която избрахме за да облечем Яред.” 28. Тогава каза на един от тях: “Върни се там, а ние ще те изчакаме тук докато се върнеш. Тогава ще облечем Яред и той ще стане като нас – добър, красив и достоен да влезе с нас в земята ни.” 29. И той тръгна обратно. 30. Когато се отдалечи малко, най-възрастният извика след него: “Почакай докато дойда при теб за да ти кажа нещо.” 31. Той спря и най-възрастния отиде при него и му каза: “Забравихме да изгасим в пещерата лампата, която гори вътре при телата на умрелите. Изгаси я и се върни бързо.” 32. Той тръгна отново, а най-възрастният се върна при Яред и другарите си. Слязоха от планината и се спряха до един извор близо до домовете на децата на Каин. Там изчакаха спътника си, който трябваше да донесе дрехата на Яред. 33. Той се върна, изгаси лампата и отново дойде при тях, като доведе със себе си призрак и им го показа. Когато Яред го видя, той се възхити на изяществото и красотата му, повярва и сърцето му се зарадва. 34. Но докато бяха там, трима от тях отидоха при синовете на Каин и им казаха: “Донесете малко храна при извора за нас и за спътниците ни.” 35. Когато синовете на Каин ги видяха, те се учудиха и си помислиха: “Красиви са на вид и подобни на тях не сме виждали досега.” Вдигнаха се и отидоха с тях до извора за да ги видят. 36. Толкова много ги харесаха, че извикаха високо на другите да се съберат за да дойдат и те да видят тези прекрасни същества. Тогава всички – и мъже, и жени се скупчиха около тях. 37. Тогава най-възрастният им каза: “Ние сме чужденци във вашата страна; елате с жените си и ни донесете хубава храна и пиетета за да се освежим.” 38. Когато чуха това, синовете на Каин доведоха дъщери и съпруги и така много жени се събраха при тях. Всички се обръщаха към Яред и го разпитваха за него самия и за жена му. 39. Когато Яред видя как се държат, душата

му сама се отдръпна бързо от тях. Той дори не опита храната и напитките им. 40. Най-възрастният от тях видя, че той се отдръпна от тях и му каза: “Не бъди лош. Аз съм голям старейшина. Прави и ти всичко, което виждаш, че правя аз.” 41. И той протегна ръце и взе една от жените. Същото направиха още пет от придружаващите го за да покажат на Яред, че и той трябва да направи така. 42. Когато Яред видя позорното им поведение, заплака и си помисли: “Бащите ми никога не биха направили подобно нещо.” 43. Тогава простря ръце и плачейки се помоли горещо, умолявайки Бога да го спаси от ръцете им.

44. Едва беше започнал да се моли и старейшината избяга заедно с тези, които го придружаваха. Те не можеха да стоят на мястото където някой се моли на Бога. 45. Яред се обърна, но не ги видя; около него бяха останали само децата на Каин. 46. Той заплака и каза: “О, Боже, не ме убивай чрез този род, за който ме предупреждавах бащите ми; защото Господи, Боже мой, си бях помислил, че тези, които се появиха при мен бяха бащите ми. Сега разбрах, че те са дяволи, които ме съблазниха с прекрасното си появяване за да им повярвам. 47. Сега те моля, Боже, да ме спасиш от тях, както ме спаси от онези дяволи. Изпрати ангела Си да ме откъсне от тях защото аз нямам сили да избягам сам.” 48. Когато Яред свърши молитвата си, Бог изпрати Своя ангел. Той взе Яред, отнесе го на планината, показа му пътя, посъветва го и си тръгна.

Част 4

Глава XVIII

Объркване в пещерата на съкровищата; свръхестествено слово от умрелия Адам.

1. Децата на Яред имаха навик да го посещават често за да получават благословенията му и да го молят за съвет за всичко, което правеха. Ако имаше нещо, което трябваше да свърши, те го правеха вместо него. 2. Когато отидоха в пещерата последния път, не намериха там Яред; видяха само, че лампата е угасена, а телата на бащите им са разместени и чуха от тях да излизат гласове с Божията сила, които казваха: “Сатана се появи и измами нашия син, защото искаше да го унищожи, както унищожи сина ни Каин.” 3. Казаха още: “Господ Бог на небето и земята освободи нашия син от ръката на сатана, който се представи за друг пред него.” Те говориха и за други неща с помощта на Божията Сила. 4. Когато децата на Яред чуха тези гласове, те се уплашиха и заплакаха за баща си; защото не знаеха какво го е сполетяло. 5. Плакаха за него цял ден. 6. Тогава дойде Яред с печално изражение на лицето; нещастна душа, тъгуваща, че е била разделена от бащите си. 7. Когато се приближаваше към пещерата, децата му го видяха, побързаха да отидат в пещерата и увиснаха на гърба му с викове и му казаха: “О, татко, къде беше, защо ни остави както никога не беше правил? Когато ти изчезна, лампата над телата на бащите ни угасна, те бяха разместени и се чуха гласове от тях.” 8. Когато Яред чу това, му стана мъчно и влезе в пещерата; намери телата и лампата както му бяха казали, а бащите им се молеха за неговото освобождение от ръката на сатана. 9. Тогава Яред падна върху тях, прегърна ги и каза: “О, бащи мои, нека Бог чрез вашето застъпничество, да ме спаси от ръката на сатана! Моля ви да поискате Бог да ме пази и да ме скрие от него до деня на смъртта ми.” 10. Тогава всички гласове освен гласа на Адам престанаха да се чуват. Той говореше на Яред с Божията сила като на приятел: “О, Яред, сине мой, принеси дарове на Бога

затова, че те освободи от сатана; Когато Му ги занесеш, нека това да бъде на олтара, на който аз правех жертвоприношения. Внимавай със сатана; той ме заблуди много пъти с появяванията си, исчайки да ме унищожи. Бог обаче ме спасяваше винаги. 11. Заповядай на хората си да се пазят от него и да не престават да принасят жертви на Бога.” 12. Тогава гласът на Адам също заглъхна. Яред и децата му стояха изумени. После поставиха телата на местата им и останаха да се молят до сутринта. 13. Тогава Яред принесе жертви на олтара както му заповяда Адам. Помоли Бога за милост и за прошка, защото лампата беше угаснала. 14. Бог се яви на Яред пред олтара, благослови него и децата му и прие жертвите; заповяда му да вземе свещен огън от олтара и да запали с него лампата, която осветяваше тялото на Адам.

Глава XIX

Децата на Яред се заблуждават.

1. Тогава Бог му откри отново обещанието, което беше дал на Адам. Обясни му значението на 5500 години и тайната за идването Си на земята. 2. Бог каза на Яред: “Колкото до огъня, който взе от олтара за да запалиш лампата, нека остане вътре и да осветява телата; не го изнасяй от пещерата докато тялото на Адам е там. 3. Пази огъня в лампата и не напускай пещерата докато не получиш заповед чрез видение, а не чрез появяване на живо. 4. Заповядай отново на хората си да не се сприятеляват с децата на Каин и да не научават пътищата им, защото Аз съм Бог, който не обича омразата и несправедливите дела.” 5. Бог заповяда още много неща и благослови Яред. После отдръпна Словото Си. 6. Яред се приближи, взе огън, отиде в пещерата и запали лампата. След това предаде на хората си заповедите на Бога. 7. Това се случи когато Яред беше на 450 години. Имаше и други чудеса, които не са записани, за да не се удължава този разказ. 8. Яред продължи да учи децата си още 80 години. След това те започнаха да престъпват заповедите на Бога, които им беше предал и да вършат много неща без да се съветват с него. Започнаха да слизат от планината един след друг и да се смесват с децата на Каин в нечисти приятелства. 9. По какви причини се случи това, ще ви разкрием сега.

Глава XX

Пленителна музика; силно разпространено пиянство сред децата на Каин. Те си изработват шарени дрехи. Децата на Сет ги гледат с копнеж. Те се бунтуват срещу мъдрите съвети, напускат планината и отиват в долината на нечестието. Не могат да се качат повече на планината.

1. Откакто Каин беше отишъл в земята на черната почва и децата му се бяха увеличили в нея, един от тях, който се казваше Генун, син на Ламех слепия, който уби Каин. 2. Сатана влезе в него в детството му и той изработи различни тромпети, рокове, струнни инструменти, кимвали, цитри, лири, арфи и флейти. Свиреше на тях по всяко време. 3. Веднъж когато свиреха на тях, сатана влезе в инструментите и от тях излязоха хубави и сладки звуци, които пленяват сърцето. 4. Той събираше компания след

компания за да свирят и се веселят. Децата на Каин харесваха това, разпалваха се в греха си и горяха като в огън. Сатана разпалваше сърцата им един към друг и похотта помежду им се увеличаваше. 5. Сатана научи Генун да извлича алкохол от житото. Той водеше компания след компания в кръчмите. Сатана ги засипваше с различни цветя и плодове и те пиеха заедно. 6. По този начин Генун умножаваше извънредно много греха. Държеше се гордо и научи децата на Каин да затъват в просташка порочност и на много други неща, които те не познаваха преди. 7. Сатана се зарадва когато видя, че те се предадоха на Генун и слушаха всичко, което им каже. Той дори му даде знание за да изработи оръжия за война от желязо. 8. Когато бяха пияни, омразата и убийствата сред тях нарастваха. Използвайки сила, разпространяваха злото като оскверняваха децата пред родителите им. 9. Когато хората разбираха, че са победени и виждаха, че други не страдат като тях, отиваха при Генун, намираха убежище при него и ставаха негови съюзници.

10. Грехът се разрастваше неимоверно. Вършеха зло и не го различаваха от приятелството. Мъж се женеше за сестра си, дъщеря си или майка си. Вече не разбираха какво е нечестие и земята беше осквернена от греха. Така разгневиха Бог, Съдията, който ги беше създал. 11. Генун събираше компании, които свиреха с рогове и други инструменти в подножието на планината. Правеха така за да ги чуват децата на Сет, които живеяха на планината. 12. Когато децата на Сет чуха този шум, те се учудиха; отидоха на върха на планината като гледаха какво става долу; и това продължи цяла година. 13. Накрая на годината Генун видя, че малко по малко бяха започнали да ги покоряват. Тогава сатана влезе в него и го научи да боядисва платове за дрехи с различни кройки. Научи го да боядисва и в тъмночервено и мораво. 14. Синовете на Каин, които изработваха всичко това, сякаш светеха от хубост във великолепното си облекло. Те се събираха в подножието на планината. Свиреха с рогове, организираха великолепни конни надбягвания и извършваха всякакви мерзости.

15. В това време децата на Сет се молеха и хвалеха Бога вместо множествата паднали ангели. Затова Той ги нарече “ангели” и много им се радваше. 16. Обаче скоро след това те престанаха да спазват заповедите Му и не държаха на обещанията, дадени на бащите им. Почиваха си от постенето, молитвите и съветите на баща си Яред. Продължаваха да се събират на върха на планината от сутрин до вечер за да гледат децата на Каин с техните хубави дрехи и украшения. 17. Децата на Каин погледнаха нагоре и видяха децата на Сет, застанали на върха на групички. 18. Децата на Сет извикаха отгоре: “Не знаем пътя”. Тогава Генун, синът на Ламех, чу и се замисли как да ги доведе долу. 19. Сатана се появи при тях през нощта и им каза: “Няма как да слязат долу от планината, на която живеят. Утре обаче им кажи: “Елате в западната част и там ще намерите път, до потока, който слиза в подножието между двата хълма. По него ще слезете при нас.” 20. Когато настъпи денят, Генун наду роговете и удари барабаните както обикновено. Децата на Сет чуха и се събраха отново. 21. Тогава той им каза: “Вървете в западната част на планината и там ще намерите пътя. 22. Когато чуха това, те се върнаха в пещерата при Яред за да му кажат. 23. Той се натъжи защото знаеше, че ще пренебрегнат съвета му. 24. След това, сто от децата на Сет се събраха и си казаха: “Хайде да слезем долу при децата на Каин, да видим какво правят и да се забавляваме с тях.” 25. Когато Яред чу за стоте мъже, душата му се натъжи. Стана, отиде между тях и ги закле в кръвта на праведния Авел: “Никой от вас да не слиза от тази чиста и свята планина, в която нашите бащи ни заповядаха да живеем.” 26. Когато Яред видя, че не приемат думите му, той им каза: “Деца мои, свети и невинни! Знайте, че ако веднъж слезете долу, Бог няма да ви разреши да се върнете.” 27. Отново ги закле: “Заклевам ви в смъртта на баща ни Адам и в кръвта на Авел, Сет, Енос, Кенан и Маалалеил да ме послушате и да не слизате от святата планина; защото в момента когато я напуснете, ще

бъдете лишени от милост и живот и няма да се наричате “деца на Бога”, а “деца на дявола”.

28. Те обаче не поискаха да го чуят. 29. Енох по това време вече беше голям и в ревността си за Бога се изправи и каза: “Чуйте ме, синове на Сет. Когато престъпите заповедта на бащите ни и слезете долу, няма да се върнете вече тук и това ще е завинаги.” 30. Те се настроиха срещу него, не искаха да се вслушат в думите му и слязоха от святата планина. 31. Когато видяха дъщерите на Каин, красивите им тела, оцветените им ръце и крака, татуировките и украшенията по лицата им, огънят на греха се запали в тях. 32. Тогава сатана ги направи да изглеждат още по-хубави за синовете на Сет, както и тях най-красиви в очите на дъщерите на Каин. Така те се пожелаха страстно едни други като ненаситни зверове. Така извършиха мерзости един с друг. 33. След като се оскверниха по този начин, те се върнаха по пътя, от който бяха дошли и се опитаха да се качат на Святата планина. Не можаха, защото камъните блестяха като огън пред тях. 34. Бог беше разгневен и съжеляваше, че са изоставили славата си и са загубили или отхвърлили чистотата и невинността си.

35. Тогава Бог изпрати Словото Си при Яред и му каза: “Тези твои деца, които ти наричаше “деца мои” престъпиха заповедта Ми и слязоха в дома на вечната смърт и греха. Изпрати някого при останалите за да не слязат и те долу и да бъдат погубени.” 36. Яред заплака пред Бога и Го помоли за милост и прошка. Пожела душата му да се отдели от тялото му вместо да чуе тези думи. 37. Все пак послуша заповедта на Бога и им говори да не слизат от Святата планина и да не се присъединяват към децата на Каин. 38. Те не обърнаха внимание на посланието и не се съобразиха със съвета му.

Част 5

Глава XXI

Яред умира скърбящ за синовете си, които се заблудиха. Предсказание за потопа.

1. След това още една група хора се събраха и отидоха да видят братята си; те обаче също бяха погубени. И така, група след група, докато малцина останаха на планината. 2. Тогава Яред се разболя от мъка и болестта му приближи деня на смъртта му. 3. Той извика най-големия си син Енох, Ламех, сина на Матусала и Ной, сина на Ламех. 4. Когато те дойдоха, Яред се помоли над тях и ги благослови: “Вие сте праведни и невинни синове; не слизайте от планината. Ето, вижте, децата ви и техните деца напуснаха святата планина, отчуждиха се поради отвратителната си похот и престъпиха Божия закон. 5. Чрез силата на Бога аз знам, че Той няма да ви остави на тази планина защото децата ви извършиха грях като пренебрегнаха заповедта на бащите ни. 6. Бог ще ви заведе в чужда земя и няма никога да се върнете за да видите със собствените си очи градината и святата планина. 7. Затова, синове мои, не нарушавайте заповедта на Бога и когато отидете в чужда земя, вземете тялото на Адам заедно с трите скъпоценни подаръка: златото, тамяна и смирната. Оставете ги на мястото, където ще почива баща ви Адам. 8. При този, който остане ще дойде Словото на Бога и той ще вземе тялото на Адам и ще го постави в средата на земята, където ще се извърши спасението.” 9. Тогава Ной каза: “Кой е този, който ще остане?” 10. Яред отговори: “Ти си този, който ще вземе тялото на баща ни Адам от пещерата и ще го

постави в кораба когато настане потопа. 11. Синът ти Сим, който ще се роди, ще положи тялото на Адам в средата на земята, на мястото на спасението.”

12. Тогава Яред не каза нищо повече. Ръцете му отслабнаха, очите му се затвориха и той влезе в почивката на бащите си. Умря на 989 години, когато Ной беше на 360 години, 12 ден на месец Таксас, петък. 14. Когато умираше, сълзи се стичаха по лицето му защото мъката му по изгубените деца на Сет беше голяма. 19. Енох, Матусала, Ламех и Ной плакаха над него; балсамираха го грижливо и го положиха в пещерата на съкровищата. После тъгуваха 40 дни. 16. Когато дните на траура отминаха, четиримата продължиха да тъгуват защото баща им си беше отишъл и нямаше да го видят вече.

Глава XXII

Само трима праведни мъже остават на земята. Злото поведение на хората преди потопа.

1. Енох спазваше заповедта на баща си и продължаваше да служи в пещерата. 2. Това беше същия Енох, на когото се случиха много чудни неща и който написа книга. 3. Децата на Сет се отклониха заедно с жените и децата си. Когато Енох, Матусала, Ламех и Ной видяха това, страдаха защото децата им се бяха заблудили. Плакаха и търсиха Божиата милост за да ги предпази и да ги извади от това зло поколение. 4. Енох продължаваше да служи на Бога 385 години и беше разбрал чрез Божиата благодат, че Бог възнамерява да го вземе от земята. 5. Тогава каза на сина си: “Сине мой, знам, че Бог има намерение да изпрати потоп на земята и да унищожи творението. 6. Ти си последният, който управлява хората на тази планина защото няма да ти останат потомци.” 7. Енох им каза още: “Пазете душите си, живеете в страх от Бога и Му служете. Покланяйте Му се в праведност, чистота, невинност, разум.” 8. Когато Енох каза и последната си заповед, Бог го пренесе от планината до земята на живота, където са домовете на праведните и избраните. Това е раят, изпълнен с радост. Пренесе го в лъч от светлина, която е отвъд тази на света. Това е Божиата светлина, която изпълва целия свят, но никой не може да я побере. 9. Тъй като Енох беше в Божиата светлина, смъртта не можеше да го достигне, докато Бог не реши той да умре. 10. Само трима от предците ни останаха на святата планина: Матусала, Ламех и Ной. Всички останали слязоха от нея и паднаха в грях заедно със синовете на Каин. Заради греха си те не са допуснати обратно.
